กระดอม

ชื่ออื่น ๆ ขี้กาดง ขี้กาน้อย ขี้กาเหลี่ยม ผักแคบป่า มะนอยจา

ชื่ออังกฤษ Gymnopetali Fructus

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Gymnopetalum chinense* (Lour.) Merr.

วงศ์ CUCURBITACEAE

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ กระจายพันธุ์จากอินเดีย ศรีลังกา เมียน ภูมิภาคอินโดจีน และภูมิภาคมาเลเซีย ในประเทศไทยพบได้ทั่วไป

ส่วนที่ใช้ ผลอ่อนแห้ง

สารสำคัญ สารขม (cucurbitane, monodesmodidic diglycosides), neolignan, nucleic acids, terpenoids, cerebroside, fatty acids และ phenolic compounds

กลิ่น และรส กลิ่นเฉพาะ รสขมจัด

การใช้ตามภูมิปัญญา น้ำต้มเมล็ดกินเป็นยาลดไข้ เป็นยาถอนพิษจากการกินผลไม้ที่เป็นพิษบางชนิด เป็นยาขับน้ำลาย บำรุงธาตุและช่วยย่อย

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

คณะอนุกรรมการจัดทำตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย ในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2558.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรื่องวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทยจากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน